

der ogsaa en Del Udgifter i alle de Kommuner, der nu have de saakaldte Hjemmeindtægter til Borgmesteren. Disse Indtægter skulle nu tilfalde Kommunens Kasse, og som Følge deraf maa Staten supplere disse Embedsmænds Løn med et Beløb, der svarer til disse Hjemmeindtægter. Det bliver ret betydelige Udgifter, som man ikke kan se bort fra. Ligeledes vil i visse Byer Staten være nødt til at leje Lokaler til sine Embedsmænd, som før have benyttet kommunale Lokaler. Man maa derfor ikke være blind for, at Reformen bliver ret kostelig, og at man bør have en klar Fremlæggelse af, hvor stor Udgiften vil blive. Statens Udgifter ville vist kunne gøres nøjagtigt op, saa at Udvalget vil komme i Besiddelse af Oplysninger herom, og saa faa vi andre forhaabentlig Meddelelse derom.

I øvrigt skal jeg slutte med at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse, naar det bliver ændret i den Retning, jeg her har antydnet, saa at det Tilsyn, Ministeriet skal føre med Kommunerne, kan blive noget mere effektivt og noget mere praktisk indrettet, end jeg synes det er efter dette Lovforslag.

Indenrigsministeren (*Jensen-Sønderup*): Jeg skal begynde med at takke for den overordentlig velvillige Modtagelse, Lovforslaget har fundet hos samtlige de Medlemmer, der have talt. Navnlig glæder det mig, at der fra alle Sider er udtalt Tilslutning til det Princip, der ligger til Grund for Lovforslaget, og som gaar ud paa, at Byraadene skulle have Ret til selv at vælge deres Formænd. De enkelte Spørgsmaal, der have været fremdragne af ærede Talere, og som jeg skal gøre nogle Bemærkninger om, ere i Virkeligheden ikke, saa vidt jeg kan forstaa, Spørgsmaal, der berøre selve Princippet i Lovforslaget, og heller ikke Spørgsmaal af saa stor Betydning, at de kunne volde større Vanskelighed med Hensyn til Opnaaelsen af Enighed om Lovforslagets Gennemførelse.

Det ærede Medlem, der talte først, det ærede Medlem for Vejle Amts 1ste Valgkreds (Johannes Jensen), gjorde opmærksom paa, at der muligvis var nogen Anledning til, i alt Fald for de større Købstæders Vedkommende, at give Ministeren en Bemyndigelse til at udvide Byraadenes Medlemsantal. Som bekendt har Ministeren allerede nu en Bemyndigelse til at sanktionere Ønsker fra Byraadenes Side i Retning af Udvidelse af Medlemsantallet, naar dette ikke overstiger 19. Det er mu-

ligt, at der, i alt Fald i de større Byer, var Grund til at komme op paa et større Tal. Jeg har ikke taget nogen Bestemmelse i saa Henseende med i det foreliggende Lovforslag, nærmest ud fra den Betragtning, at dette ikke er noget, der i og for sig kan siges at staa i direkte Forbindelse med Spørgsmaalet om, hvorvidt Byraadene selv skulle vælge deres Formænd eller have kongevalgte Formænd. Men skulde man anse det for ønskeligt ved denne Lejlighed at give Ministeren en saadan Bemyndigelse, skal jeg gerne baade overveje Spørgsmaalet og forhandle om det med det Udvalg, der maatte blive nedsat om denne Sag. Det er for mig ikke af nogen synderlig Betydning.

Det er rigtigt, som baade det ærede Medlem for Vejle Amts 1ste Valgkreds og senere det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Poul Christensen) nævned, at der ikke, siden Lovforslaget i Fjor var til Behandling paa Rigsdagen, har været givet Købstadkommunalforeningens Lejlighed til at udtale sig om det. Jeg har haft den Opfattelse af de Forhandlinger, der ere foregaaede her i det høje Ting baade i Fjor og tidligere — og som det ogsaa blev nævnt, jeg tror af det ærede Medlem for Vejle Amts 1ste Valgkreds, har Spørgsmaalet i sin Tid, om end paa et langt tilbageliggende Tidspunkt, været fremme i Købstadforeningen —, at man fra Købstadforeningens Side i Virkeligheden var enig i Hovedprincippet: dette, at man skulde gaa over til at lade Byraadene selv vælge deres Formænd, og jeg har derfor ikke fundet, der var nogen som helst Anledning til i Sommerens Løb at spørge Foreningen om selve Princippet, idet jeg er gaaet ud fra som givet, at man vilde faa et Ja fra Købstadforeningen. Og til at indlade sig paa at forhandle om Forslagets Enkeltheder hører jo for det første det, at Ministeriet har Forslaget udarbejdet, dernæst er det ogsaa lidt udenfor det almindelige, at man, naar Ministeriet har udarbejdet et Forslag, forelægger det for en privat Institution til Drøftelse af dets enkelte Bestemmelser. Jeg turde nemlig gaa ud fra som givet — og det har vist sig at være rigtigt —, at der, naar Lovforslaget blev forelagt her og var blevet, om jeg saa maa sige, Offentlighedens Eje, vilde af Købstadforeningens Bestyrelse blive givet Anledning til ved Foreningens aarlige Møde at drøfte ogsaa dette Spørgsmaal, og jeg finder, at det er baade den mest korrekte og en lige saa formaalstjenlig Fremgangsmaade, som hvis man vilde